

Đề bài

Tả ngôi nhà
em đang sống
cùng cha mẹ,
anh chị.

Bài làm

Không có nơi nào thân yêu với em như ngôi nhà em đang sống cùng ba mẹ!

Hằng ngày, sau buổi học sáng, bụng đói, người mỏi mệt, trời lại nắng gắt cứ như phải lửa vào mặt. Ấy vậy mà chỉ cần rẽ tạt vào con đường Trần Phú là lòng em đã thấy thanh thoi. Dù còn phải vượt qua một con hẻm nhỏ mới tới nhà, nhưng từ đây, mắt em đã có thể nhìn thấy những tấm màn gỗ che nắng treo phía trước nhà.

Thật ra đó chỉ là một căn trong tòa nhà chung cư nằm trên đường Bùi Hữu Nghĩa. Căn nhà em ở lầu 1. Tất cả chỉ có 2 phòng ở với một khu bếp và gian toa – lét. Chen giữa phòng ở và khu bếp là một giếng trời – một loại sân lộ thiên ở giữa tòa nhà để đem lại không khí thoáng mát cho các căn hộ.

Thường khi em đi học về thì mẹ đã có mặt ở nhà, đang chuẩn bị bữa ăn trưa. Thấy em mở cửa vào nhà, bác cửa sắt reo lên chào đón. Còn cô cửa gỗ thì duyên dáng vươn dài cánh tay rẽ lối cho em đi. Ngay bên trái lối cửa vào, bốn chị ghê đang chụm đầu vào nhau quanh cô bàn chữ nhật nhỏ to câu chuyện tâm tình không bao giờ hết, những bỏ dở câu chuyện để lặng lẽ gật đầu cùng em. Áp sát tường bên trái này còn có bàn làm việc của ba em và bàn học của em. Đây là gian phòng chính, vừa dùng để tiếp khách, vừa dùng để làm việc, vừa là nơi hội họp cả gia đình. Cái ti-vi được kê ở góc trái, ngay cạnh bàn làm việc của ba em. Bên phải là lối vào phòng ngủ.

Em nhẹ nhàng đặt cặp sách ngay ngắn trên bàn học rồi vào buồng thay quần áo. Ở góc trái, sát tường hậu, ngay dưới cửa sổ trông ra giếng trời là chiếc giường to, nơi ba mẹ em nằm nghỉ. Giường của em kê ở góc trái phía ngoài, áp sát tường. Tủ áo quần ba buồng, có gắn tấm gương lớn soi được toàn thân, kê tựa lưng vào tường trái, ngay chính giữa hai giường ngủ. Ở góc treo khăn quàng đỏ lên móc trên và mắc quần áo đi học vào móc dưới.

Gần như hôm nào cũng vậy, vừa lúc em thay quần áo xong thì cũng nghe tiếng bác đồng hồ già từ trên tường buồng ngoài rè rè cất lên điệu nhạc em nghe quen suốt chục năm nay. Tiếng mẹ em từ dưới bếp hồi thúc:

- Thúy Lan vào dọn bàn đi con! Ba sắp về rồi đó!

- Dạ, con vào ngay đây ạ!

Nhà em ăn cơm ở ngay hành lang chạy xuống bếp. Vừa mát mẻ lại vừa tiện lợi.

Mỗi tối, sau bữa ăn, cả nhà em lại tụ tập trong gian buồng chính. Ba em đọc sách ở bàn làm việc. Mẹ em ngồi chấm bài của học sinh. Còn em ngồi học bài và làm bài. Ngọn đèn ống tỏa ánh sáng trắng khắp phòng. Trên tường, bác đồng hồ cần mẫn điểm rành rề từng nửa tiếng một. Em ngược mắt nhìn lên thì bất gặp ánh mắt dịu hiền của Bác Hồ trong khung kính, được treo ngay ngắn ở vị trí trang trọng, chính giữa bức tường đối mặt với cửa ra vào. Bác như mỉm cười với em.

Thế đấy! Không có nơi nào thân yêu đối với em như ngôi nhà em đang sống cùng ba mẹ!